

ת"פ 55938/04/23 - מדינת ישראל נגד רוסלן גריגוריב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 55938-04-23 מדינת ישראל נ' גריגוריב
תיק חיצוני: 562742/2022

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נה
המאשימה
נגד
הנאשם
החלטה
רוסלן גריגוריב

לפניי בקשת ההגנה להורות על ביטול כתב האישום בהתאם לסעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**) והפרת זכות היידוע על האפשרות לקיום הליך שימוע.

תמצית כתב האישום

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון לפריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה, לפי סעיף 407(א) + סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז-1973 וכן היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1973.

בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 15.12.22 בשעה 01:52 או בסמוך לכך, נכנס הנאשם יחד עם כלבו לשטח מחסן השייך לחברת השליחויות "פומה שילוח", ברחוב יאנוש קורצ'אק 3 בראשון לציון (להלן: "**המחסן**").

הנאשם נצמד לדלת הכניסה למחסן, התכופף והתעסק עם מנעול הכניסה למחסן, וכיוון שלא צלח את פתיחת הדלת, הלך מהמקום.

בהמשך, חזר הנאשם למחסן כשהוא אוחז במקל ארוך ועבה העשוי מפלסטיק ובאמצעותו עיקם את זרועות מצלמות האבטחה, כך שזווית הצילום לא תכוון לדלת המחסן.

הבקשה

ההגנה עתרה בבקשתה להורות על ביטול כתב האישום. לטענת ההגנה, הנאשם לא יודע בדבר זכותו להליך שימוע טרם הגשת כתב האישום, והשילוב של חריפות הפגיעה בזכות השימוע, נסיבות המקרה שאינן חמורות ונסיבות האישיות של

הנאשם, מצדיק את קבלת עתירתה.

ההגנה טענה כי ביום 12.3.23 הודפס מכתב יידוע ועליו מדבקת דואר הנושאת מספר פריט. ביום 21.3.23 הועבר המכתב לדואר, ולאחר מכן הועבר להמשך טיפול. ביום 18.4.23 הוגדר במערכת הדואר כי הנמען אינו ידוע, ביום 30.4.23 כתב האישום הוגש לבית המשפט, וביום 2.5.23 הוחזר המכתב ליחידת התביעות.

ההגנה טענה כי הנאשם היה רשאי בתוך 30 ימים מיום קבלת מכתב היידוע, לפנות ליחידת התביעות בבקשה מנומקת שלא להעמידו לדיון. במקרה דנן, 40 יום לאחר שמכתב היידוע נמסר על ידי המאשימה לדואר, הוגש כתב האישום לבית המשפט, מבלי להתחשב ב-10 ימי חג הפסח שחל בחודש אפריל, באופן שלא איפשר לנאשם לנצל את זכותו זו.

ההגנה הוסיפה וטענה כי הנאשם מסר בחקירתו כי הוא מתגורר ברחוב יאנוש קורצ'אק 4 בראשון לציון (להלן: "כתובת בראשון לציון"), בסמוך למקום בו נמצא המחסן, וכך גם נרשם בדוחות הפעולה של השוטרים שהגיעו למקום. לטענת ההגנה, יחידת התביעות התעלמה מכך ושלחה את מכתב היידוע לכתובת אחרת.

ההגנה ציינה כי הנאשם מכחיש את העבירות המיוחסות לו, וטוען כי נוכחותו סמוך למחסן קשורה לסמיכותו לכתובת מגוריו בראשון לציון ולשוטטות שם עם כלבו.

עוד טענה ההגנה כי הנאשם נמצא בעיצומו של הליך בבית המשפט הקהילתי, וכתב האישום עלול לגרום לסילוקו מהליך זה.

תגובת המאשימה

המאשימה עתרה לדחיית בקשת ההגנה. המאשימה טענה כי שלחה את מכתב היידוע בהתאם לכתובת הנאשם שהייתה ידועה לה לפי הרישום העדכני של כתובתו במערכת המשטרתית - ברחוב אילת 28 בחולון (להלן: "הכתובת בחולון"). המאשימה טענה כי אין מקום למשלוח מכתב היידוע לפי גרסת הנאשם בחקירתו, אשר נמסרת במטרה להתאים לגרסתו.

לטענת המאשימה, אם הנאשם שינה את כתובת מגוריו בחולון, היה עליו לעדכן את השינוי במשרד הפנים, אך הוא לא עשה כן, לטענתה, מאחר שהכתובת בחולון היא כתובתו הנכונה.

כראיה לכך מפנה המאשימה לכתובת שמסר הנאשם במסגרת שני הליכים משפטיים שהתנהלו נגדו - הליך במעצר במסגרת ת"פ 8428-11-21 בבית משפט השלום בראשון לציון ובהליך בפלילי ב-ת"פ 55218-04-21 בבית המשפט הקהילתי בתל אביב.

באשר למועד הגשת כתב האישום, טענה המאשימה, כי ביום 12.3.23 נשלח מכתב יידוע לנאשם והגיע ליעדו ביום 21.3.23. כתב האישום הוגש ביום 30.4.23, משמע, מעל 30 ימים ממועד ההמצאה.

דין והכרעה

סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**), הנזכר בכותרת בקשת הנאשם, מעניק לבית המשפט סמכות להורות על ביטול כתב האישום בנסיבות של "פגם או פסול בכתב האישום".

סעיף 60א לחסד"פ שכותרתו "יידוע על העברת חומר חקירה לתובע בעבירת פשע", מעגן את זכות היידוע והשימוע לחשוד בעבירה מסוג פשע. זכות זו היא זכות יסוד, שנועדה לאפשר לחשוד לשטוח את טענותיו לפני הרשות המוסמכת, בטרם יוחלט אם יש מקום להעמידו לדין (בג"ץ 1400/06 **התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' ממלא מקום ראש הממשלה** (6.3.2006)).

זכות השימוע מגנה על זכויותיהם של חשודים ועשויה לייעל את מלאכת התביעה. ככל שיהא בידי חשוד לשכנע את התביעה שאין להעמידו לדין, תיחסך ממנו הפגיעה המלווה לניהול הליך פלילי, ויחסכו משאבי התביעה והשיפוט (ע"פ 1053/13 **היכל נ' מדינת ישראל** (23.6.2013)).

זכות היידוע אינה זכות מוחלטת והמחוקק קבע לה מספר סייגים, לרבות כאלו שבשיקול דעת פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות.

בפסיקת בתי המשפט נקבע כי גם במקום בו נמצא פגם בהתנהלות רשויות התביעה, על בית המשפט לבחון האם בקיום ההליך למרות הפגם, יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההוגנות והאם ניתן לרפא את הפגם באמצעים מתונים יותר מאשר ביטול האישום (ראו לדוגמה ת"פ (מחוזי-מרכז) 70364-10-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.6.2019)).

מכלל הוראות סעיף 60א לחסד"פ רלוונטים לצורך הכרעה בענייננו סעיפים קטנים א ו-ג, הקובעים כדלקמן -

ס"ק א' - "**רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך**".

ס"ק ג' - "**נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה**".

במקרה דנן, לא מצאתי כי יש מקום לקבל את בקשת ההגנה להורות על ביטול כתב האישום מחמת היעדר יידוע ושימוע, ואנמק מסקנתי להלן.

אשר לטענת ההגנה לפיה היה המאשימה לשלוח את מכתב היידוע לכתובת בראשון לציון -

המאשימה שלחה את מכתב היידוע ל"כתובת הידועה לה" בחולון, כפי שמורה לה החוק, שהיא הכתובת הרשומה של הנאשם במשרד הפנים ובמערכת המשטרתית.

מעבר לכך, המאשימה שלחה את מכתב היידוע לכתובת בחולון בהסתמך על הכתובת עליה הודיע הנאשם עצמו למאשימה ולבית המשפט בהליכים פליליים שהתנהלו נגדו, כדלקמן -

במסגרת ת"פ 8445-11-21 של בית משפט השלום בראשון לציון - הוגשה בקשה למעצר הנאשם עד לתום ההליכים (מ"ת 8428-11-21).

ביום 18.11.21 החליט בית המשפט על מעצר הנאשם באיזוק אלקטרוני בבית אמו בכתובת בראשון לציון.

ביום 22.6.22 הוגש תסקיר שירות המבחן לפיו הופנה הנאשם לבדיקת התאמתו להשתלבות בבית המשפט הקהילתי בתל אביב. שירות המבחן המליץ לאשר את מעבר הנאשם להתגורר בכתובת בחולון כדי שהנאשם יוכל לעמוד בתנאי הבסיס של בית המשפט הקהילתי בתל אביב בנוגע לכתובת המגורים, וכן להורות על ביטול המעצר באיזוק אלקטרוני והקלה בתנאים המגבילים.

בדיון שהתקיים באותו מועד קיבל בית המשפט את המלצת שירות המבחן להסרת האיזוק האלקטרוני וקבע כי הנאשם יותר במעצר בית מלא בפיקוח.

ביום 30.6.22 הגיש הנאשם בקשה לבית המשפט להשלמת החלטה מיום 22.6.22 לשינוי כתובת מעצר הבית ולאשר את מעברו לכתובת בחולון, כדי שיוכל לעמוד בתנאי בית המשפט הקהילתי

בדיון שהתקיים ביום 25.7.22, לאחר שאמו של הנאשם, ששימשה כמפקחת עליו, הצהירה כי החל ממחרת היום היא תעבור להתגורר איתו בכתובת בחולון, אישר בית המשפט את הבקשה.

ביום 26.7.22 הגיש הנאשם בקשה נוספת להשלמת החלטה בדבר שינוי כתובת מעצר הבית, בה ציין שוב כי כתובתו היא הכתובת בחולון וכי לפי תסקיר שירות המבחן השינוי בכתובת מגוריו לכתובת בחולון עודכנה בתעודת הזהות שלו וכי הוא הציג לשירות המבחן חוזה חתום לכתובת זו.

לאחר מכן, לא הוגשה לתיק בית המשפט כל בקשה לשינוי הכתובת בחולון לכל כתובת אחרת והתיק צורף להליך בבית המשפט הקהילתי.

במסגרת ת"פ 55218-04-21 של בית המשפט הקהילתי בתל-אביב - הנאשם התקבל לבית המשפט הקהילתי על בסיס מגוריו בכתובת בחולון. בדיון שהתקיים ביום 1.2.23 מסר הנאשם לבית המשפט כי בעבר הוא גר בראשון-לציון וכי עתה הוא מתגורר בחולון. מאז ועד היום לא הוגשה על ידי הנאשם כל בקשה לבית המשפט הקהילתי לשינוי כתובת מגוריו.

באשר לטענת ההגנה לפיה יש להתחשב בכך שכתב אישום זה עלול לגרום לסילוקו של הנאשם מההליך בבית המשפט הקהילתי - כעולה מתיק בית המשפט הקהילתי, העובדה שהוגש כתב אישום זה ידועה לבית המשפט הקהילתי כבר מזה

למעלה מחצי שנה, אך מאז ועד היום לא מצא לנכון להפסיק את השתתפות הנאשם בהליך זה, ומכאן שאין ממש בטענה.

בקביעה זו, לפיה הכתובת הידועה למאשימה לצורך משלוח מכתב היידוע הייתה כתובת הנאשם בחולון, אין כדי להביע כל עמדה באשר לטענת ההגנה של הנאשם במסגרת התיק שלפניי לפיה שהה ליד המחסן והסתובב עם כלבו מתחת לביתו, וטענה זו תתברר במהלך המשפט ככל שיידרש.

אשר לטענת הנאשם לגבי מועד הגשת כתב האישום -

מכתב היידוע נשלח לנאשם ביום 12.3.23 על ידי תביעות מרכז/ראשל"צ. ביום 21.3.23 הועבר המכתב לדואר בירושלים. לפי סעיף 60א (ג) לחסד"פ, יש לראות את מכתב היידוע כאילו הומצא כדין 5 ימים לאחר שליחתו. כתב האישום הוגש לבית המשפט ביום 30.4.2023, דהיינו, די והותר זמן ממועד ההמצאה הקבוע בחוק, ולכן לא מצאתי כל פגם בהתנהלות המאשימה.

לסיים

בקשת הנאשם לביטול כתב האישום - נדחית.

למעלה מן הצורך, אציין כי ההגנה רשאית לפנות למאשימה ולשטוח לפניה את כלל טענותיה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשפ"ד, 08 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.